

DẤU SÔNG XƯA

Thuyền ngược gió đã tấp bờ bến lạ
Góc quê xưa giờ gió đã sang mùa
Con nước lớn đã lạc vào biển cả
Tiếng ru hời đã tắt giọng buồn xưa

Em đâu biết mỗi từng ngày qua mất
Ở trong ta biển biệt dấu sông xưa
Thuyền bỏ bến rồi thuyền trôi thất lạc
Cuối chân trời không một áng mây đưa

Thuyền bỏ bến bỏ luôn bờ cố thổ
Bỏ vạt cầu thác theo nhịp sào riêng
Thuyền đi rồi còn đâu là bến đỗ
Thân cánh diều phiêu bạt gió oan khiên

Bến nước đó tiễn người qua Chợ Vãng
Mẹ Tam Bình nghiêng nón đón đờ trưa
Cha đứng đợi như tiền duyên đã định
Rước tình về tiếp nối chuyện ngàn xưa

Anh lớn vội bên bờ nam xoáy lở
Ngó mê man bãi bắc đất bồi mau
Em có nhớ những trưa nồng tiếng thờ
Bạn đôi bờ hò hát rủ rê nhau ?

Thương biết mấy con sông thời tuổi dại
Dắt tay người qua từng chuyến đờ ngang
Trẻ chi chuyến đờ xuôi mà lỡ hẹn
Để người xa, xa mút tận quan san.

Ôi tội nghiệp con sông dài nối biển
Giấu đưa người qua bãi cạn ghềnh sâu
Người ra đi để sào như khói quện
Nhớ thương nhau chỉ thấy bạc mái đầu